faaet Tilladelse til at besøge Diamant- og Guldminer, et stort Dynamit-Værk, vi har set Bøndergaarde af enhver Art, Skoler, Universiteter, Hospitaler, Hjem for Ubemidlede, og saavidt muligt kom vi i Berøring med Livet. Vi har smagt mærkelige Frugter, Mangoer, Granatæbler, men mest af alt foretrak vi de herlige Annanas og Bananer, som vokser der i deres største Fuldkommenhed. Vi har holdt store Buketter af mærkelige Blomster, som ingen af os havde set før, i vore Hænder og har beundret Naturens Forskelligartethed. Vi har gravet i Sandet ved Havbugten efter de pragtfulde Konkylier, som i talløs Mangfoldighed ogsaa er et Bevis paa Skabningens Vidundere. Vi har plukket mærkelige Frøarter, nogle skinnende skarlagenrøde af Træer og Buske, alle endnu et Bevis paa Afrikas Vidundere. Vi har set vore fjerne Beslægtede — Aberne — lege i Træerne, og i alle velordnede Musæer har vi set Exemplarer af dette mærkelige Lands Dyrearter.

Fra det første Øjeblik vi fik Table Rock, Cape Towns frygtelige Bevogter, i Sigte, til det sidste Syn af Durbans vajende Palmer var vor Henrykkelse fuldkommen. Vi kom for at arbejde, men vi synes at vi har haft den længste, bedste og fredeligste Ferie i vort Liv. Afrika anses for at være det usundeste Fastland; det kan være, men vi er alle gaaet frem i Sundhed, Styrke og — jeg vilde ønske jeg kunde sige — Skønhed. Ak, Afrikas Sol har givet vor Hud nogle Overtræk af Brunt og ikke faa Fregner til at føre med hjem som Erindring.

Carrie Chapman Catt.

Aden, Nov. 12, 1911.

Oversat af Valborg Kieler.

Brev fra Mrs Chapman Catt.

Cairo, Ægypten.

Kære Fru Münter! d. 17 Dec. 1911.

Tak for Brevet til Deres Veninde i Japan, som De sendte mig. Jeg veed ikke endnu naar vi kommer dertil. Vi forlader Colombo d. 9 Jan. og vil gaa med Postdamperen til Calcutta, hvor vor Adresse er: »C/o Chartered Bank of India, Australia and China« omtrent 1. Marts. Derfra gaar vi til Batavia paa Java (med samme Adresse tilbage igen indtil 1ste April). Herefter vil vore Bevægelser afhænge af Krigen i China. Hvis denne er afsluttet gaar vi dertil — hvis ikke rejser vi til Philippinerne og derefter til Japan. Vi kan muligvis naae til Japan alt i Juni, men maaske varer det til Oktober, som jeg skal lade Dem vide.

Vi er alle vel, men vi er trætte. Her maa vi sige Farvel til to af vore Rejsefæller, og Dr Jacobs og jeg gaar videre alene. Vi har været i det »Hellige Land« og vi fandt det i yderste Grad interessant; men tillige var der saa smudsigt — ja, mere end Ord kan beskrive — og Hotellerne saa slette, saa vi forlod Stedet i Bund og Grund udtrættede. Vi havde derpaa det store Uheld at blive fanget i en Karantæne, hvor vi maatte sidde bag Jernstænger og et Pælegærde i 5 Dage!

Vi forsøger nu paa at hvile os ud efter vore Genvordigheder (i Cairo). Her er Hotellerne udmærkede og Klimaet ligesaa, men paa anden Maade har Cairo indtil nu ikke lagt Beslag paa vor Interesse i nogen særlig Grad.

Jeg haaber De har havt en god Jul og at 1912 vil bringe Dem alt godt.

Deres

Carrie Chapmann Catt.

Fra en Fest i „Den Internationale Kvindestemmerets Klub" i London.

Denne Fest — en Middag — afholdtes 26. Oct. i Criterion Restaurationen. Baade Formanden's, Mrs. Philip Snowden's og Sir John Cockburn's Taler straalede af Optimisme. Et hjerteligt Telegram modtoges fra Mme Sarah Bernhardt blandt mange andre Telegrammer. Mr. Zangwill — der er kendt for en utrættelig Humor — sagde: »Ligesom Italienerne ved Tripolis staar ogsaa vi i Felten, og det er vort Formaal at fortrænge Tyrkerne. Vi maa nu engang for alle skille os af med den Idee, at de mandlige Beboere skrider hen over vor Planet, idet de lader Kærlighedens og Ridderlighedens Krummer falde ned over de kvindelige. Lad os hellere se Tingene i deres rette Belysning: Der var en Tid, da en Mand kunde sælge sin Hustru; i 1860 blev Mrs. John Codmore solgt for 5 Pund Sterling. Dette var en høj Betaling, thi en anden Kvinde solgtes for 5 Shilling (En Femshilling hedder paa Engelsk *en Krone*), og derved illustrerer hun Bibelens Ord: *en dydig Kvinde er sin Husbonds Krone.* Mrs. Thompson solgtes for 20 Shilling og en Nyfoundlænder-Hund«.

Andre Talere viste ogsaa deres Vid og en fornøjelig Aften tilbragtes i denne ret nystiftede Klub, hvor alle Dagens Politikere maatte holde for.

Ogsaa har *Mændenes Liga* for Kvindestemmeret alt i October begyndt sin Serie af Møder under Mr Herbert Jakobs Formandskab. Og her finder vi den utrættelige Mrs Fawcett som første Taler.

Kvindelig Læseforening holdt Generalforsamling i December Maaned. Der syntes i Begyndelsen at være overvejende Stemning for Formand og Bestyrelse, men Misforstaaelse af et Lovændringsforslags Rækkevidde foranledigede mange af Bestyrelsens Tilhængere til at give sin Tilslutning til Ændringsforslaget, der mentes at hidrøre fra Frk. Alberti.

Da der blev sagt, at Tilslutningen til Ændringsforslaget maatte betinge selve Lovforslagets Vedtagelse om Bibliothekar, traadte Frk. Alberti frem og erklærede, at i saa Tilfælde vilde baade hun og Bestyrelsen fratræde, hvorpaa Generalforsamlingen forlangtes udsat til Januar. Vi beklager, at det ikke synes muligt for Bestyrelsen at faa den fornødne Ro til at arbejde i, som tiltrænges saa meget i de nye Forhold. Da Frk. Alberti altid har vist sig som en ypperlig Administrator, der forstod at faa Balance mellem Indtægt og Udgift, er det sikkert i Læseforeningens Interesse, om vi støttede hende i denne sin Gerning ligesaavel som i vor egen Interesse, som vedblivende Medlemmer deraf.

Det forekommer os ogsaa, at man har glemt at takke Frøken Alberti for den smukke Bygning, hun har rejst, tiltrods for den store Modstand hun mødte.

Vi vil ialfald takke hende herfor samt ære hende for hendes Dygtighed. *Johanne Münter.*

Kvindevalgretsklubben.

Tirsdag d. 12. ds. havde Klubben Møde hos Formanden Fru Johanne Münter. Fru Blauenfeldt talte om »De amerikanske Kvinders Arbejde for Hedningemissionen«. Det amerikanske Kvindemissionsselskab holdt 50 Aars Jubilæum i Vinteren 1910--11 og Fællesudvalget for Missionsstudiet 10 Aars Jubilæum.

Af Beretningen fremgaar det, at de havde en Aars-Indtægt af 3 Millioner Dollars; af Kredse 57,443, Missionærer 2,368, Lærerinder 930, Læger 147, Bibelkvinder 6,154, Skoler 3,263, Landsbyskoler 2,410, Kost- og Latinskoler 329, Colleger 11, Børnehaver 101, Polikliniker 82, Hospitaler 80, Børnehjem 35, Missionsblade 45, Medlemmer 815,596

Som Regel gøres Arbejdet bl. Kvinder af Kvinder. Gaar vi tilbage i Tiden til 1788 faar vi ved Modsætningsforholdet og ved de foran opgivne Tal et Billede af det store Arbejde Kvinderne har gjort og den mægtige Udvikling Kvinderne har gennemgaaet siden da, i det der i Northhamtom i det Herrens Aar 1788 ved Afstemning afgjordes at ingen af Skatteindtægterne maatte gives til Pigers Undervisning. Endnu i 1826 fandt man det i Boston umuligt at anvende kommunale Indtægter til Pigers Undervisning. Fruen omtalte herefter forskellige historiske Kendsgerninger fra Kvinde- og Kvindestemmeretsbevægelsens Opvaagnen, som vil være vore Læsere fuldt ud kendt, dels gennem Fru Münters Foredrag i Vinter i Klubben, dels gennem Artikler her i Bladet. Naa, det lysnede jo omsider for Kvinderne og bl. a. oprettede Mary Lyon et Seminarium for Kvinder. I de 6 Aar hun ledede det, udgik ikke en eneste derfra, som ikke var bleven omvendt. Mange af dem der organiserede de første Kv.-M.-Selskaber var hendes Elever. 1834 kom en Missionær hjem fra Kina, opfyldt af at Mændenes Arbejde derude intet nyttede, hvis ikke Kvinderne kommer derud for at hjælpe. Han samler nogle Damer og udkaster dette mærkelige Spørgsmaal.

»Er der ingen Mænd, der er **Kvinder,** der kan komme?«

Selskabet for Kvinders Uddannelse til Arbejde i Østen var Frugten af denne Sammenkomst. Der var ingen Forstaaelse i Amerika for, at Kvinder kunde bruges.

Mrs Doremeurs, som har bedt for Missionen i mange Aar er rede til at gaa ud, men maa vente i 30 Aar.

»Det amerikanske Kvindemissionsselskab«s Forhold til Mændene er nu det, at de sidstnævnte meget ønsker en Sammenslutning, men nu er det Kvinderne der spørger: »Er I modne til Samarbejdet med os?«

Ved *Valborg Kieler.*

Redigeret af Fru *Johanne Münter,* Bredgade 34.

J. Chr. Nielsens Enke, Vendersgade 9.